

XXXII IGRZYSKA OLIMPIJSKIE TOKIO 2020 W ROKU PANDEMII 2021

W piątek 23 lipca 2021r. o godzinie 12.30 TV polska rozpoczęła transmisję z uroczystości otwarcia w Tokio XXXII LETNIEJ OLIMPIADY, TRWAŁA DO NIEDZIELI 8.08.(17 dni). Rok oczekiwania nie wpłynął zniechęcająco na sportowców i cały świat zainteresowany sportem. Fascynujące widowisko z pięknego miasta, z niedawno wybudowanego stadionu wzbudzało wielkie zainteresowanie. Program otwarcia nawiązywał do historii Kraju Kwitnącej Wiśni i jej ludzi.

Wystąpiła 90-letnia sportsmenka – dawna gimnastyczka z prezentacją szpagatu i uśmiechem na upiększonej zmarszczkami twarzy.

W „przestworzu” zawisła „kula ziemską” – reprezentująca kraje uczestników Igrzysk.

Młodzi, piękni, atrakcyjnie ubrani sportowcy z ponad 300 krajów szli tym razem swobodnym krokiem, nie stroniący żartów i swawoli.

Kilka tysięcy zawodników i osób towarzyszących nie wytworzyły tłoku na płycie stadionu. Polska ekipa licząca 210 osób prezentowała się, jak zawsze bez większego szyku: dziewczyny w ciężkich białych sukniach, a panowie w zielonych marynarkach i czarnych spodniach wyglądali smutno. Dużo mieli ubrań na co dzień. Większość światowych sław sportu tworzyli kolorowy z fantazją .. wyglądający świat młodości.

Już w sobotę (24.07) w godzinach rannych niespodziewanie trafiłam w TV na prezentacje akrobatyki sportowej dziewczyn.

Skomplikowane wyczyny na różnych przyrządach wzbudziły zadziwienie gracją, zręcznością w posługiwaniu się drążkami, zawieszonymi: obręczami czy poziomą „belką..”. Ileż to trudu, poświęconego czasu przeznaczają młode osoby mające rozpoczęte studia, może pracę, potrzeby młodocianego wieku. Świat zawsze ciężko pracował, co podziwiamy w przekazanych nam zabytkach czy dziełach kultury.

Jak zwykle w tym subtelny gatunku sportu prym wiodły Rosjanki pozostający z baletem za „pan brat”, ale i Ukrainki (obecnie niezamożnie żyjący), Bułgarki. Miło wypadła obecność Polki (Pani Doroty) w skoku na wygiętym przyrządzie... Już mniej młoda, w bladym, nieefektywnym kostiumie odbiegała prezencją od swoich współuczestniczek.. Ale za chęć i odwagę wystąpienia zasługuje na słowa uznania z podziękowaniem.

Popisy akrobatyki z obręczą, piłką, wstążką, maczugami oglądanie wypadło mi w deszczowy dzień piątkowy (6.08 godzinach nocnych i rannych). Co za szyk w kostiumach: barwy, kompozycje, dekoracje „brylantowe”.. Trudno wyobrazić zgranie zgrabnej sylwetki z „posłusznym” przyrządem: wysoko rzucona obręcz, tocząca się piłka, falująca wstążka.. Kto to wszystko wykoncypował, a młodość zachęcił do pokonania? Waclaw Havel w cudem odkrytej w sanatoryjnej bibliotece książce „LISTY DO OLGII 1978-1983” pisał: „NAJWIĘKSZYM CIERPIENIEM CZŁOWIEKA JEST NIEMOŻNOŚĆ STANIA NA WYSOKOŚCI ZADANIA..”

Te fruujące „na parkiecie” dziewczyny są pełne niepokoju, napiętych nerwów i głębokiej rozpacz z powodu niedokładnego skoku czy uchwytu. Wszystko jest zarejestrowane na twarzy w gorzkim uśmiechu: nie każdy wyczyn (dla mnie doskonały) wypadł zgodnie z surową regułą.

Raz jeszcze przypominam Ukrainki, ale i Białorusinki (Alina, Anastazja), co z obręczą i piłką uzyskały wysokie 22,5 punkty (..). Reżim Łukaszenki im nie przeszkodził, jak w przypadku Krystyny CIMANOUSKAJ – tzn. Cimanowskiej (nazwisko polskie).

Prezydent USA BIDEN rozczulał się nad białoruską demokracją, a w jego Ameryce demokraci strzelają do demokratów na ulicy, placach, w szkołach.

Do serii moich zachwytów pragnę dołączyć piękne, wielkiej precyzji skoki do wody .. pojedynczych zawodniczek, duetów aż tak harmonijnie zgranych, a najbardziej ósemek.. Jak te 8 dziewczyn, których kariera rozpoczęła się według komentatorów już wcześniej, prawie jednakowo wyglądające podobne do róż wskakują do wody, wykonują tam rozmaite akrobacje..

Liczni wielbicieli sportu pasjonują się różnymi grami z piłką, dźwiganiem ciężarów, walką wręcz .. czy rzutem młotem, dyskiem, oszczepem. Dostrzegłam też, wcześniej nieprezentowanego wyczynu, jakim jest wspinaczka po ścianie pionowej na dużą wysokość.. z pomocowymi mini uchwytami.. Polka osiągnęła szczyt, ale nie medal.

Tych medali mamy 14, co jest radością, sukcesem Polski, powodem do złożenia wyrazów uznania i wdzięczności za te wszystkie trudy treningów młodych i dojrzałych zawodników, DZIĘKUJEMY.

Historia Igrzysk Olimpijskich rodem ze Starożytnej Grecji prawie wszystkim znana. Nasze wyjazdy wycieczkowe do tego pięknego kraju będącego kolebką kultury przybliżyły wspaniałe budowle (nie tylko na Akropolu w Atenach), teatry (m.in. w Epidauros) o niebywałej akustyce: Pani przewodnik gniotła kartę papieru na proscenium, a my wysoko, w ostatnich rzędach ten szelest słyszeliśmy doskonale.

Na półwyspie bałkańskim, w jego południowej części znajduje się półwysep PELOPONEZ wąskim przesmykiem połączony z lądem (w pobliżu Koryntu, 8 km szeroki). Dawne miasta-państwa” Ateny, Sparta, Korynt etc. położone w pobliżu, a Morze Śródziemne tuż na południu. Wypsk pięknych i zamieszkałych co niemiara.

Legendarna Olimpia – najświetniejsze miasto kultu boga Zeusa leżało na Peloponezie. Górę Olimp mijaliśmy jadąc. Do gaju od niepamiętnych czasów po czerwcowej pełni księżyca schodzili się okoliczni mieszkańcy aby składać Zeusowi ofiarę za obfite płody, cieszyli władcę zabawami i różnymi wyścigami – popisami. W każdym prawie państwie greckim odbywały się podobne imprezy. Jeden z królewskich potomków IFITOS zaproponował zawody miejscowe przekształcić w ogólnohelleńskie tzn. ogólnogreckie. Apollin Delficki wyraził na to zgodę. Postanowiono raz na 4 lata urządzać igrzyska: od roku 776 p.n.e. – do r. 393 n.e. przetrwały. Zniósł je cesarz Teodozjusz rzymski. Po 30 latach spalili świątynię ZEUSA, Olimp zmienił się w rumowisko. Na czas Igrzysk ustawały spory i wojny, a wojowanie było zawsze. Ogłaszano „POKÓJ BOŻY..”

Podobne spotkania odbywały się u nas np. w Kętrzynie przy Zamku na Św. Jakuba (24-25.07.2021r). W pobliżu Olimpu kramarze rozbijali namioty, budy i stragany. Pasterze pędzili stada kóz i owieczek, które kupowano na ofiary. Pielgrzymi, jak u nas, szli śpiewając pieśni pobożne lub wesołe, żeby nie smucić Zeusa. Każdy zawodnik szedł ze swoim nauczycielem gimnastyki czyli trenerem. Jeden z nich przeważał ucznia „PLATON,, – co znaczyło mało zgrabny. I tak już zostało na wieki. Wielcy panowie jechali na wozach – rydwanach. Igrzyska trwały 5 dni. Rozwinał się PENTATLON tzn. 5 rodzajów zawodów: bieg, skok, włócznia czyli oszczep, zapasy i dysk. Później dodano .. wyścigi rydwanów dla bogatych hodowców koni. W Delfach podziwialiśmy posąg pięknego, młodego woźnicy, a rumaki w biegu.. Pożytek z igrzysk był dla wszystkich: mieszkańcy osady przyjmowali gości po znajomości, czy też

za opłatą. Odbывał się handel – najstarsze zajęcie i zysk. Obowiązywała jednak taksa, by nie krzywdzono gości Zeusa olimpijskiego. A goście podziwiali ołtarz Zeusa, wspaniałą świątynię z jego posągami, który wyrzeźbił grecki rzeźbiarz Fidiasz w V w. p.n.e. To jeden z siedmiu cudów świata.

Rozpoczął się pierwszy dzień przeznaczony na obrzędy religijne. Przybyli uczestnicy składali przysięgę przed ołtarzem:

w biegu nie podstawić nogi,
w boju nie bić przeciwnika okrutnie.

Groziła grzywna za nieposłuszeństwo. Kobiety nie uczestniczyły w popisach, stanowiły widownię.

W drugim dniu odbywały się występy malców w biegu. Rodzice z dreszczem to obserwowali. Bieg mógł być prosty (przez długość stadionu) mógł być też podwójny, wielokrotny, jak obecnie w Tokio. Skoki odbywały się wzwyż, wzdłuż. Rzucanie oszczepem tzn. maleńką włócznią miało wykazać długość lub celność rzutu. W walce zawodników zwyciężał ten, co trzykroć położył na łopatki przeciwnika. W boksie ciosy kaleczące były wzbronione, ale .. bez krwi się nie obeszło.

W trzecim i czwartym dniu odbywały się popisy dorosłych, na hipodromie popisy konne. Bogaci ludzie hodowali konie, popisy wobec tego były arystokratyczne. W piątym dniu honorowano zwycięzców .. wieńcem laurowym (u nas znany listek .. bobkowy). To wielce zaszczytna nagroda.

W Atenach w r. 2004 Otylia Jędrzejczak zdobyła dwa wieńce laurowe; jeden rzuciła kibicom w trybunę, w podzięcie za doping.

Nowożytny Igrzyska odbyły się w 1896r. n.e. w Atenach, ostatnie odbywają się obecnie w roku 2021 w Tokio. O dawnych sukcesach donoszą wazy, dzbany z malowidłami wykopane przez archeologów m. i. Kazimierza Michałowskiego, a znajdujące się w Muzeum Narodowym w Warszawie.

Dzisiaj mamy telewizory, internet, satelitarne urządzenia; i fotografować potrafimy, w książkach i pismach przeczytamy.

O Grecji napisał dużo książek pisarz Jan Parandowski (urodzony we Lwowie, zm. w Warszawie). To dziadek aktorki Joanny Szczepkowskiej (co 4.06.1981 w TV przemówiła. Tadeusz Zieliński, Aleksander Krawczuk również.. pisali o Grecji

ARIGATO- dziękuję...

Bronisława Rutkowska